

| عکس: ششمنی مصطفی فاطمی |

چالش‌ها و فرصت‌های گردشگری در گفت‌وگو با مصطفی فاطمی، مدیرکل توسعه گردشگری داخلی

هم‌افزایی گردشگری در نمایشگاه‌های داخلی

برگزاری نمایشگاه‌ها به‌عنوان راهکاری مؤثر برای توسعه گردشگری و تقویت همکاری میان نخبگان صنعت گردشگری به‌ویژه در زمان بحران‌ها مطرح می‌شود

| مریم کاظمی‌زاده |

| خبرنگار |

صنعت گردشگری یکی از مهمترین ارکان اقتصاد کشورها به‌شمار می‌رود و در ایران با وجود جاذبه‌های تاریخی و طبیعی فراوان، با چالش‌های متعددی روبه‌رو است. از کمبود زیرساخت‌ها و مشکلات حمل‌ونقل گرفته تا مسائل اقتصادی مردم، همه و همه دست‌به‌دست هم داده‌اند تا این صنعت در مسیر رشد و توسعه قرار نگیرد. در این میان، برگزاری نمایشگاه‌های گردشگری به‌عنوان یک راهکار مؤثر برای برطرف کردن این مشکلات، توجه بسیاری را به خود جلب کرده است. «مصطفی فاطمی»، مدیرکل توسعه گردشگری داخلی کشور، بر لزوم برگزاری این نمایشگاه‌ها تأکید دارد و می‌گوید این رویدادها می‌توانند محلی برای هم‌اندیشی و هم‌افزایی فعالان این حوزه باشند. در این نمایشگاه‌ها، نخبگان گردشگری می‌توانند با اشتراک‌گذاری تجربیات و ارائه راهکارهای نوآورانه، به‌دنبال حل مشکلات زیرساختی، حمل‌ونقل و توان اقتصادی مردم در این حوزه برآیند. مسئله فقط برگزاری نمایشگاه‌ها نیست. در دنیای امروز، توجه به سفرهای مسئولانه و رعایت اصول زیست‌محیطی در کنار رشد گردشگری، ضروری است. به همین منظور، وزارت گردشگری با تشکیل کمیته‌های مختلف و برگزاری دوره‌های آموزشی، تلاش می‌کند تا هم از ظرفیت‌های گردشگری کشور بهره‌برداری کند و هم از آسیب‌های احتمالی به محیط‌زیست جلوگیری کند. با وجود همه چالش‌ها، رویکرد مثبت و همکاری بین فعالان گردشگری و مسئولان می‌تواند به‌عنوان یک نیروی محرکه برای رشد این صنعت عمل کند. به‌ویژه اگر نمایشگاه‌های گردشگری بتوانند به معرفی جاذبه‌های کمتر شناخته‌شده ایران کمک کنند و گردشگری داخلی و خارجی را رونق بخشند. روزنامه «پیام ما» در گفت‌وگو با مصطفی فاطمی، مدیرکل توسعه گردشگری داخلی، به بررسی نقش نمایشگاه‌های گردشگری در حل بحران‌های این صنعت، مشکلات زیرساختی، حمل‌ونقل و راهکارهای ترویج سفرهای مسئولانه پرداخته است.

| نگاه |

پروژه‌های توسعه مکران با تهدید کمبود منابع انرژی و ناترازی برق روبه‌رو است

مکران؛ رؤیای شهری جدید در آغوش گرمای جنوب

| سید سعید سادات موسوی |

| پژوهشگر حوزه زیرساخت‌های شهری |

اخیراً سواحل مکران در جنوب ایران، با آفتابی سوزان و اقلیمی گرم‌وخشک، در کانون توجه قرار گرفته است؛ جایی که ایندтал‌های همچون انتقال پایتخت و مرکزیت اقتصادی نوین ایران به این منطقه مطرح شده و پرسش‌های تازه‌ای درباره ظرفیت سکونت‌پذیری و تأمین انرژی آن شکل گرفته است. مسعود پزشکیان، رئیس‌جمهور، در بازدید از قرارگاه سازندگی خاتم‌الانبیا، صریحاً اعلام کرد ادامه روند فرسایش‌ده انتقال منابع از جنوب به مرکز و سپس بازگرداندنشان برای صادرات، رقابت‌پذیری کشور را به‌شدت کاهش می‌دهد. در همین حال، محمدرضا عارف، معاون اول رئیس‌جمهور، مکران را از گزینه‌های جدی برای جابه‌جایی پایتخت می‌ماند.

اگر قرار باشد شهر یا شهرهایی در منطقه مکران نیز مانند دبی و دیگر شهرهای جنوبی خلیج‌فارس شکل بگیرد و در زمانی کوتاه پذیرای جمعیت و کسب‌وکارهای گوناگون باشد، نخستین گام چیست؟ شاید بتوان پاسخ‌های گوناگون را در یک عبارت ساده، اما بنیادین، خلاصه کرد: «فرایم‌کردن شرایط مناسب برای یک زندگی آسوده». در بسیاری از نقاط جهان، مهمترین جلوه این آسایش به مهار گرما و رطوبت بازمی‌گردد. از این‌رو، جست‌وجوی راهکار در سامانه‌های تهویه و سرمایش نغتنها پدیدمی‌آید.

بلکه کلیدی به‌نظر می‌رسد؛ چنان‌که تاریخ تحولات عظیم فناوری‌های سرمایشی طی قرن اخیر نشان می‌دهد، خشک‌کردن اقلیم صرفاً تلاشی برای کاستن از آزار گرما نیست بلکه می‌تواند به دگرگونی‌های ژرف در اقتصاد، توسعه شهری و حتی جابه‌جایی‌های سیاسی منجر شود. کولرهای خانگی کوچک که روزگاری با یک

دکمه خاموش و روشن می‌شدند، وقتی ویلیس کریر در اوت ۱۹۰۲ نخستین سیستم خشک‌کننده آزمایشی خود را در چایخانه‌ای در بروکلین نیویورک نصب کرد، قرار نبود جهان را این‌چنین زیر و رو کنند. اما امروزه نغتنها آن اختراع پیشگام را عاملی برای رونق صنعت و تجارت می‌دانند بلکه به پاس «آوردن آسایش به جهان» نیز می‌ستایند. این درحالی‌است که تا پیش از فراگیر شدن فناوری‌های سرمایشی، ارزایی آسایش انسان عمدتاً بر مبنای برداشت‌های ذهنی بود، تا اینکه در سال ۱۹۵۹، هوشناسی به‌نام ارل تام، «شاخص ناراحتی» را معرفی و دمایی حدود ۲۰.۸ درجه سانتی‌گراد و رطوبتی نزدیک به ۵۱ درصد را محدوده ایده‌آل آسایش اعلام کرد. جالب اینکه همین شاخص، با تبدیل‌شدن به معیاری فراگیر، دست معماران و مهندسان را برای تأثیر مستقیم بر زیست انسان بازنر کرده و به‌نوعی گسترش «زیست‌سیاست» در معنای فوکویی انجامیده است. درعین‌حال، حامیان ایده «بیابید شهر تازه‌ای بسازیم و کل کشور را به آنجا کوچ دهیم»، شبیه معماری رؤیاپرداز هستند که مطمئن‌اند همه‌چیز با یک بودجه بی‌انتها جور می‌شود. اما برخلاف فیلم‌های کالت دهه ۸۰ میلادی، دولت‌ها پول بی‌کران ندارند. هرکدام هم که داشته‌اند، درنهایت با یک بحران تمام‌عیار مواجه شده‌اند. اینجاست که جای خالی یک برنامه کاملاً روشن حس می‌شود:

🔗 چه کسی قرار است برق این همه کولر را تأمین کند؟

برخی کارشناسان صحبت از ساخت چندین نیروگاه می‌کنند؛ سپس نوبت به مدیریت مصرف و بهره‌گیری از انرژی‌های تجدیدپذیر می‌رسد که در حرف، همچون پردی قصه‌ها ناگهان ما را نجات می‌دهد. اگرچه نمی‌توان به سیاستمداران ایرانی ایراد گرفت که چرا رؤیای بزرگ دارند - آدم بی‌رؤیا که زنده نیست- اما بهتر است کمی

🔗 شما به‌عنوان مدیرکل گردشگری داخلی کشور، شرایط امروز گردشگری داخلی را چگونه ارزیابی می‌کنید؟

می‌توانم بگویم گردشگری داخلی با بحران‌های زیادی روبه‌روست. اساسی‌ترین آنها، کمبود زیرساخت، مشکلات حمل‌ونقل و توانایی اقتصادی مردم است.

کمبود زیرساخت را می‌توان وجود هر آنچه یک مسافر برای رفح نیازهای اساسی خود در طول حرکت خود از مبدأ تا مقصد و در طول اقامت خود در مقصد، تا برگشت به مبدأ نیاز دارد، در نظر گرفت. از کیفیت مجتمع‌های پذیرایی بین‌راهی تا سرویس‌های بهداشتی، رستوران‌ها و غذاخوری‌ها، فرشگاه‌های سوغات و صنایع‌دستی، تفریحگاه‌ها، شرایط سایت‌های تاریخی و طبیعی، محل خدمات‌رسانی در این سایت‌ها، بلیت فروشی‌ها و غیره.

مشکلات حمل‌ونقل را می‌توان کیفیت جاده‌ها، کمبود تعداد ناوگان‌های به‌روز در اشکال متفاوت و همین‌طور قیمت آنها در نظر گرفت و بخش مهم و اساسی، توانایی اقتصادی مردم برای چگونگی استفاده از زیرساخت‌ها و ناوگان‌های حمل‌ونقل گردشگری است. ما در تمام این سطوح امروزه با مشکلات متعددی روبه‌رو هستیم

🔗 وزارت گردشگری چه اقداماتی در جهت کیفیت سفر و انجام سفرهای مسئولانه انجام داده است؟

یکی از مهمترین عوامل تأثیرگذار بر شکل‌گیری سفر مسئولانه وضعیت اقتصادی مردم است. اینکه به چه شکلی در مقصد رفتار شود، تا چه میزان به محیط‌زیست آسیب کمتری وارد شود و از منابع به‌خوبی حفاظت شود، ارتباط مستقیمی با این موضوع دارد.

نکته دیگر بحث آموزش است. یکی از انتظاراتی که ما از برگزاری نمایشگاه‌های گردشگری داریم، این است که این مباحث در نمایشگاه مطرح شود و حضور کارشناسان در کنار مردم این امر را محقق می‌سازد.

🔗 برای آموزش، وزارت گردشگری چه اقداماتی را انجام داده است؟

کمیته ملی طبیعت‌گردی تشکیل شده است. این‌نامه این کمیته بر مسائل مربوط به آموزش و جلوگیری از سفرهای غیرمسئولانه، حفظ تفرجگاه‌های طبیعی و غیره است. که با نظارت سازمان محیط‌زیست و وزارت گردشگری لازم‌الاجراست. با این امر می‌توان امر آموزش در این حوزه امیدوار بود

🔗 گرانی بلیت‌ها، خصوصاً هواپیمای و قطار،

🔗 تأثیر زیادی بر کیفیت و میزان سفرهای داخلی گذاشته است. اقدام وزارتخانه گردشگری در این‌باره چیست؟

ما جزو سیاست‌گذاران و تصمیم‌گیران در مورد وضعیت هواپیماها نیستیم. این مسئله در حوزه کاری وزارت راه است. ما هم در این‌باره اعتراض داریم، اما قیمت‌گذاری برای بلیت هواپیماها را سازمان هواپیمایی کشور و ایرلاین‌ها انجام می‌دهند؛ گرچه تصمیمات آنها به‌صورت مستقیم در عملکرد ما اثرگذار است.

🔗 نظر شما درباره کارکرد و کیفیت نمایشگاه گردشگری که سالانه برگزار می‌شود، چیست؟ به‌طورکلی، حضور در نمایشگاه و حضور در رویدادهایی از این‌دست مهم است. البته شورای سیاستگذاری نمایشگاه در دست بخش خصوصی است و ما نقش تسهیلگری در نمایشگاه را به‌عهده داریم.

نمایشگاه‌های گردشگری در بسیاری موارد بجرانی نقش گشایش را برای ما ایفا کرده‌اند. به‌طور مثال، در بحران کرونا که به‌شدت بخش گردشگری را با مشکل مواجه کرده بود، در سال ۱۴۰۱، حضور مردم در نمایشگاه گردشگری، باعث شد سفرها دوباره شکل بگیرند و محدودیت‌هایی که وجود داشت، برطرف شود. من فکر می‌کنم نقطه‌ی ما که همه کشورها با معرفی خودشان در اینگونه نمایشگاه‌ها باعث رشد گردشگری‌شان می‌شوند.

با وجود همه موانع و بحران‌ها، نباید ناامید نشویم. باید نگاه و رویکرد مثبت داشته باشیم.

حضور مسئولین کشور در نمایشگاه گردشگری می‌تواند بسیار راهگشا باشد؛ بدین‌شکل که این فضا منجر به شکل‌گیری همکاری بین فعالان امر و مسئولان می‌شود

حضور خارجی‌ها در نمایشگاه می‌تواند بسیاری از موانع رشد گردشگری خارجی را رفع کند. تا‌بحال بیش نیامده است یک خارجی به ایران سفر کند و تجربه بدی از سفر به ایران داشته باشد. مشکل ما خبرسانی و تبلیغات است که نمایشگاه گردشگری با حضور شرکت‌کنندگان خارجی می‌تواند در این حوزه برای ما بسیار راهگشا باشد.

حضور و معرفی فعالان گردشگری در استان‌های مختلف کشور، اعم از اقامتگاه‌های بومگردی، هتل‌ها، اماکن دیدنی کشور و غیره می‌تواند باعث رشد گردشگری داخلی شود.

| نکته |

اعتماد، مشارکت و مسئولیت اجتماعی سه ضلع مثلث توسعه پایدار

| صادق یوسف‌نژاد |

| دکترای سلامت در حوادث و بلایا |

اعتماد اجتماعی یکی از ارکان اساسی برای شکل‌گیری و پایداری روابط انسانی، همکاری‌های گروهی و مشارکت اجتماعی است. این اعتماد، سرمایه‌ای است که به‌سختی و طی سالیان طولانی شکل می‌گیرد، اما با تصمیمات نادرست یا سیاست‌های غیرشفاف به‌سرعت تخریب می‌شود. در جوامعی که اعتماد اجتماعی کاهش می‌یابد، بی‌اعتمادی به نهادهای اجرایی و مسئولان منجر به افت کیفیت رفتارهای اجتماعی، قانون‌گریزی و کاهش مسئولیت‌پذیری می‌شود. به همین دلیل، بازسازی این اعتماد ضرورتی است که بدون آن هیچ تلاش سیاسی، اجتماعی یا اقتصادی به نتیجه مطلوب نخواهد رسید.

یکی از مهمترین دلایل کاهش اعتماد اجتماعی، فاصله میان وعده‌ها و عملکرد واقعی مسئولان است. وقتی سیاست‌گذاران از شفافیت و پاسخگویی دوری می‌کنند و تصمیمات براساس میل گروه‌های خاص اتخاذ می‌شود، جامعه نسبت به صداقت و عدالت آنها بدبین می‌شود. نمونه‌هایی مانند وعده‌های انتخاباتی که به نتیجه‌ای ملموس نمی‌رسند، یا تصمیمات محدودکننده نظیر فیلترینگ، باعث ایجاد شکاف میان مردم و نهادهای حاکمیتی می‌شوند. اعتماد اجتماعی تنها با اقدامات پراکنده بازسازی نمی‌شود بلکه نیازمند

سیاست‌های جامع، پایدار و مشارکت‌محور است. مشارکت اجتماعی و سیاسی مفاهیمی فراتر از حضور در انتخابات یا شرکت در هیئتیایی‌ها هستند. در جوامع توسعه‌یافته، مشارکت اجتماعی شامل فعالیت‌های گروهی در احزاب، انجمن‌ها، سازمان‌های مردم‌نهاد و سندیکاهای تخصصی است که نقش مهمی در گسترش آگاهی و توسعه اجتماعی دارند؛ اما در کشور ما، فعالیت تشکلهای مدنی و احزاب سیاسی غالباً به‌صورت ظاهری بوده و از ساختار واقعی برخوردار نیستند. نبود تشکلهای مؤثر و گسترده، مشارکت افراد را به حداقل می‌رساند و باعث می‌شود شهروندان از فرایند تصمیم‌گیری‌های کلان کنار گذاشته شوند. عوامل فرهنگی و اجتماعی نیز سهم بزرگی در کاهش اعتماد دارند. تحمیل الگوهای رفتاری و تصمیم‌گیری براساس دیدگاه‌های خاص، مشارکت اجتماعی را محدود کرده و باعث جدایی گروه‌های مختلف جامعه می‌شود. بی‌توجهی به تنوع فرهنگی و عدم پذیرش صداهای مختلف، وفاق ملی را به حاشیه می‌برد و به‌جای اتحاد، شکاف‌های اجتماعی را عمیق‌تر می‌کند. برای بازسازی سرمایه اجتماعی، مسئولان باید به صداقت و عدالت توجه کنند و بستری برای بیان نظرات همه گروه‌ها فراهم کنند. بازسازی اعتماد اجتماعی فرآیندی زمان‌بر و پیچیده است که نیازمند برنامه‌ریزی دقیق، شفافیت و تعامل مؤثر با جامعه است. یکی از مهمترین اقدامات در این زمینه، افزایش شفافیت است؛ به‌گونه‌ای که

خبر

توضیح سخنگوی کمیسیون بهداشت درباره آخرین وضعیت پرونده سرمایه‌های آلوده دیالیز صفاقی

حتی شرکت ثامن عذرخواهی نکرده است

سخنگوی کمیسیون بهداشت درباره آخرین وضعیت پرونده سرمایه‌های آلوده دیالیز صفاقی که باعث مرگ تعدادی از بیماران شده است، گفت: متأسفانه هنوز دستگاه قوه قضاییه در این زمینه پاسخی نداده است باید اعلام شود که آیا متهمان این موضوع مشخص شده‌اند؟ آیا به آن‌ها موارد اتهامی‌شان اعلام شده؟ آیا جرم‌انگاری شده است یا نه و همچنین درباره خسارتی که شرکت ثامن باید به بازماندگان پرداخت کند چه کسی باید پاسخگو باشد. متأسفانه نه تنها این موضوع مشخص نشده است حتی شرکت ثامن عذرخواهی هم در این باره نکرده است.

سلمان اسحاقی سخنگوی کمیسیون بهداشت در گفت‌وگو با ایلنا، درباره آخرین وضعیت پیگیری ماجرای فوت بیماران با داروی آلوده دیالیز صفاقی گفت: متأسفانه هنوز قوه قضاییه در این زمینه پاسخی نداده است و امیدواریم که دستگاه قضایی تاخیر در بررسی این موضوع و میزان جرم‌انگاری در این پرونده را به مردم پاسخ دهد. اینکه چرا ورود جدی به این موضوع نمی‌شود و با وجود اینکه الان نزدیک به یک سال از این اتفاق می‌گذرد آیا قوه قضاییه به صورت شفاف میزان جرم‌انگاری افرادی که در این زمینه متهم بوده‌اند و برخورد با آن‌ها را اعلام نمی‌کند و همین برای مردم سوال بسیار ایجاد کرده است.

اسحاقی درباره اینکه آیا شما درخواستی در این خصوص از قوه قضاییه داشته‌اید، گفت: قوه قضاییه به عنوان مدعی العموم به این موضوع ورود کرده است. برخی از موارد است که نباید حتماً کسی درباره آن شکایتی داشته باشد و قوه قضاییه باید به عنوان مدعی العموم ورود کند. براساس خبرهای موفق و نظرات کارشناسی تولیدات دارویی شرکت ثامن که نیز نظر استان قدس رضوی است، باعث شده است که ۷۰ نفر یا شاید بیش از ۷۰ نفر کشته شوند. جالب اینجاست که شرکت ثامن از برخی از شرکت‌های تولیدکننده مواد اولیه به دادگستری مشهد شکایت کرده است. اما چه کسی باید از شرکت ثامن شکایت کند؟

سخنگوی کمیسیون بهداشت تأکید کرد: باید اعلام شود که آیا متهمان این موضوع مشخص شده‌اند؟ آیا به آن‌ها موارد اتهامی‌شان اعلام شده؟ آیا جرم‌انگاری شده است یا نه و همچنین درباره خسارتی که شرکت ثامن باید به بازماندگان پرداخت کند چه کسی باید پاسخگو باشد. متأسفانه نه تنها این موضوع مشخص نشده است حتی شرکت ثامن عذرخواهی هم در این باره نکرده است. این شرکت الان هم در حال تولید دارو است البته روش آن اصلاح شده است. وی ادامه داد: بعد از این ماجرا وزارت بهداشت ورود جدی به این ماجرا داشته است و نسبت به اصلاح روند تولید داروی دیالیز صفاقی نظارت سختگیرانه‌ای صورت می‌گیرد.

دبیر کل فدراسیون صنعت نفت ایران خبر داد

خسارت ۱۸۰ همتی ناترازی انرژی به صنایع

دبیر کل فدراسیون صنعت نفت ایران گفت: درحال حاضر صنایع اصلی مثل فولاد و پتروشیمی به دلیل قطع گاز و برق متضرر ناترازی هستند، خصوصاً از نیمه مهر به این سمت با قطع گاز صنایع پتروشیمی ضرر بسیار زیادی و صنایع وارد شده که توسط کمیسیون صنعت از ۱۸۰ همت پیش‌بینی می‌شود. عرفان افاضلی در گفت‌وگو با ایلنا، درباره موضوع تشدید ناترازی در بخش‌های مختلف انرژی از جمله برق، گاز و سوخت در کشور اظهار داشت: وقتی صحبت از ناترازی انرژی می‌کنیم درواقع یک مسئله بسیار پیچیده و بزرگ شامل ناترازی تولید و مصرف گاز، تولید و مصرف برق و تولید و مصرف فرآورده‌های نفتی خصوصاً بنزین و گازوئیل را مطرح می‌کنیم، هرکدام از این ناترازی‌ها صورت مسئله مستقل راه‌حلا و رویکرد خاص خود را می‌طلبد.

وی با اشاره به موضوع گاز طبیعی و مسئله کسری فصلی در پیک مصرف و اوج زمستان گفت: ما در بخش تولید در چند سال گذشته سرمایه‌گذاری عمده انجام ندادیم و به دلیل عدم سرمایه‌گذاری در مبادین گازی برای حفظ تولید گاز و جلوگیری از افت فشار؛ طبق پیش‌بینی‌های انجام شده از ۲ سال آینده به اندازه یک فاز پارس جنوبی را از دست می‌دهیم.

دبیر کل فدراسیون صنعت نفت ایران با بیان اینکه ما باید در کوتاه‌مدت به توسعه تجدیدپذیرها فکر کنیم، خاطرنشان کرد: توسعه تجدیدپذیرها می‌تواند از خود مردم برام منازل و واحدهای صنعتی شروع شود و با در اختیار گرفتن مشوق‌های لازم و همچنین واردات پیل و اینورتر اجرایی شود و به این ترتیب در کوتاه‌مدت می‌توانیم ناترازی برق جبران کنیم.

غروب چهارشنبه، ۱۹ دی‌ماه، الن ووسالو-توکلی در سن ۹۵سالگی چشم از جهان فروبست

من جاسوس هستم، ولی جاسوس درناها

ایمان ابراهیمی: بررسی دقیق مسیری که منتهی به انقراض درنا شد، می‌تواند درس‌هایی باشد برای آنکه آرزوهایی چون آرزوی ووسالو، به تاریخ نیبوندند

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

—

| محمود قاسمیوری |

| عضو هیئت‌علمی دانشگاه تربیت مدرس |

«الن ویولا (الن وُسالو)» یا همان خانم توکلی، یک فرد آشنا با طبیعت و درناشناس معروف فنلاندی‌الصل در ایران بود. او به هفت زبان برای مکالمه تسلط داشت و قادر بود به

چهار زبان بدون اشتباه بنویسد. بانو الن بیش از چهار دهه در ایران زندگی کرد و از گوشه‌گوشه ایران خاطرها داشت. وقتی از جنگل‌های تاغ زرد در کنبدلی سرخس تا رویشگاه‌های انار شیطان در تربت حیدریه سخن می‌گفت، می‌فهمیدی ایران را بهتر از خودت می‌شناسد. همراه با درناها سبیری زمانی که ۱۳۰ عدد بودند تا سال‌های بعد که تنها امید به ایران می‌آمد، خاطره داشت. با دوربین‌های آنالوگ ۳۰ سال پیش، از دریاچه ارومیه تصاویری با چند ده هزار فلامیپنگو داشت. او تعریف می‌کرد که چطور همسرش دکتر توکلی که یک ایرانی

بود، آمریکا را برای زندگی برگزید و او که یک فنلاندی بزرگ‌شده در کانادا بود، ایران را برای زندگی دائمی‌اش انتخاب کرد. شبکه استانی هر سال او را به یک برنامه مستقیم دعوت می‌کرد و سؤالات تکراری از او می‌پرسید که این سال‌ها ایران و ایرانی‌ها را چطور دیده است! با الن از سال ۷۵ آشنا شدم، او ساکن شهر مجاور ما بود. این آشنایی به توصیه استاد عزیزم، دکتر بهرام کیایی، صورت گرفت. آنچه دکتر از منش والای این زن به من گفته بود، بسیار متفاوت از شایعات ناخوشایندی بود که قبلاً از دهان کارشناس مسئول سابق پرندگان

سازمان محیط‌زیست شنیده بودم. خیلی زود فهمیدم این زن مهربان و آسان‌بمعنای واقعی، تنها به این دلیل ارسال تهمت‌های ناروا و کینه‌توزانه برخی پرسنال سازمان محیط‌زیست قرار گرفته بود که موفق‌ترین منبع نشر اخبار زیست‌محیطی و سرشماری درناهای سبیری از ایران به‌شمار می‌رفت. سازمان‌های جهانی مرتبط با حفاظت پرندگان تنها سرشماری‌های او را مورد تأیید می‌دانستند. سررسیده‌های متعدد او روی میز کارش بر بود از یادداشت‌های دقیق با ساعت و تاریخ مشاهده پرندگان. زمانی که درنا می‌آمد او

اخراجی ماندگار در ایران

در تالاب فریدونکنار بود و چندماه بعد در اغلب روزهایی که درناها برای بازگشت سه هزار کیلومتری (از پنج کشور تا سبیری) ایران را ترک می‌کردند، او بازم در منطقه حضور داشت. او بی‌قراری هنگام مهاجرت را در پرندگان می‌شناخت و از تغذیه حریصانه درناها از ریشه علف‌های آبی‌زی که سرعت می‌یافت، زمان ترک کردنشان را یادداشت می‌زد. دشمنان این زن بی‌آزار به او القابی مانند جاسوس، بدکاره، اخراجی و ... داده بودند! با خنده می‌گفت: «بله، من جاسوس هستم، ولی جاسوس درناها.» از طرفی او واقعاً یک اخراجی بود.

زبان فریدونکنار بود و چندماه بعد در زبان دانشگاه مازندران کرسی تدریس داشت، به‌واسطه با کساری شتابزده استاید (CGI) استفاده کنید، اما واقعیت این است که نباید در مسیر تشویق افراد برای نگهداری، شکار و قاچاق حیات‌وحش قدم برداریم. گزارش جرایم حیات‌وحش که سال ۲۰۲۴ توسط سازمان ملل منتشر شد نیز این مسئله را تأیید می‌کند. در این گزارش آمده است نمایش گونه‌های حیات‌وحش در رسانه‌ها می‌تواند به افزایش تقاضا برای این نگهداری از این گونه‌ها منجر شود، چه به‌صورت قانونی و چه غیرقانونی.

شاید از این به‌بعد به این فکر کنید که به‌جای استفاده از پرندگان از فناوری‌های کامپیوتری (CGI) استفاده کنید، اما واقعیت این است که نباید در مسیر تشویق افراد برای نگهداری، شکار و قاچاق حیات‌وحش قدم برداریم. گزارش جرایم حیات‌وحش که سال ۲۰۲۴ توسط سازمان ملل منتشر شد نیز این مسئله را تأیید می‌کند. در این گزارش آمده است نمایش گونه‌های حیات‌وحش در رسانه‌ها می‌تواند به افزایش تقاضا برای این نگهداری از این گونه‌ها منجر شود، چه به‌صورت قانونی و چه غیرقانونی.

براساس گزارش سازمان ملل در مورد جرایم حیات‌وحش در سال ۲۰۲۴، تجارت غیرقانونی حیات‌وحش در سطح جهانی به بیش از چهار هزار گونه مختلف از گیاهان و جانوران آسیب رسانده که بسیاری از این گونه‌ها در معرض خطر انقراض قرار دارند و پرندگان بخش بزرگی از این تجارت هستند. موارد این‌چنینی در گذشته اتفاق افتاده که پس از آن قوانین و مقررات سختگیرانه‌ای در سطح بین‌المللی ایجاد شده‌اند. یکی از مهمترین آنها کنوانسیون تجارت بین‌المللی گونه‌های در معرض خطر (CITES) است که استفاده و تجارت گونه‌های حیات‌وحش را تنظیم می‌کند.

تأثیر قدرت رسانه‌ها در تغییر رفتار عمومی بسیار بزرگ است و باید خواستار مسئولیت‌پذیری بیشتر صنایع رسانه‌ای در تبلیغاتی در نمایش گونه‌های در معرض خطر باشیم. هنرمندان و چهره‌های محبوب به‌عنوان یکی از الگوهای مهم در جامعه نقش مهمی در تغییر نگاه جامعه به حیوانات دارند و در چنین شرایطی این چهره‌ها باید مسئولیت اجتماعی خود را درک کنند و نشان می‌دهد صنایع تبلیغاتی باید بیشتر به آگاهی بیشتر در یک تبلیغات شرکت کنند. تبلیغ‌کنندگان می‌توانند پیش از اقدامات این‌چنینی با کارشناسان و فعالان حوزه حفاظت از محیط‌زیست مشورت کنند تا اثرات احتمالی کاهش یابد. این مسائل نشان می‌دهد صنایع تبلیغاتی باید بیشتر به پیامدهای استفاده از پرندگان و دیگر حیات‌وحش توجه کنند و از روش‌های جایگزین برای خلق محتوای خلاقانه خود بهره ببرند.

۳

انقراض و پیچیدگی‌های حفاظت در ایران

| ایمان ابراهیمی |

| حفاظت‌گر پرندگان |

پرندگان و عدم برخورد قانونی با متخلفان، آینده این زیستگاه‌های مصنوعی را تهدید می‌کند.
باین‌حال، الن امیدوار بود که با آموزش و تسهیلگری، دامگاه‌ها به روشی پایدار برای معیشت و حفاظت تبدیل شوند.
این امید گرچه رؤیایی زیبا بود، اما تا زمان مرگ الن به واقعیت نپیوست.

یکی از واقعیات تلخ حفاظت پرندگان در دنیا و به‌خصوص در ایران، تأثیر متغیرهای بسیار فراوان و بعضاً غیرقابل پیش‌بینی و کنترل در میزان موفقیت حفاظت است.
الن در دهه ۵۰ اولین‌بار ایران را دید بی‌خبر از آنکه انقلابی در شرف وقوع است، بی‌خبر از آنکه شمال ایران با بحران تغییر کاربری و تخریب زیستگاه روبه‌رو خواهد شد و بی‌خبر از تغییرات اجتماعی وسیعی که در این ۵ دهه به‌صورت مداوم در حال وقوع بوده است.
تمام این تغییرات خارج از کنترل الن یا هر حفاظت‌گر دیگری است، اما نقش آنها در انقراض یک گونه می‌تواند به‌مراتب پررنگ‌تر از نقش یک حفاظت‌گر باشد، چنانچه در رابطه با درنا بود.

تمام متغیرهای تأثیرگذار بر حفاظت لزوماً اجتماعی، اقتصادی و محیط‌زیستی نیستند. اگر بدشانس باشیم، رفتار خود پرنده نیز می‌تواند شانس بقایش را کمتر کند.
در ارتباط با درنای سبیری این بدشانسی به‌وضوح وجود داشت. درنا در مقابل تغییر مسیر مهاجر خود بسیار مقاوم بود و مسیر، زمان و مقصد مهاجرت تا مرگ آخرین فرد پایدار ماند. مسیری که از شوروی در حال فروپاشی گذر می‌کرد و به فریدونکناری که قتلگاه پرندگان مهاجر است، ختم می‌شد.

زندگی الن به ما یادآوری می‌کند که عشق و تلاش به‌تنهایی ضامن موفقیت در حفاظت نیستند. دهه‌ها تلاش صادقانه الن برای حفظ درنای سبیری، درنهایت در برابر تغییرات پیچیده و گاه غیرقابل‌کنترل، ناکام ماند.
آرزوی الن تحسین شدن یا مورد تقدیر قرار گرفتن نبود، او تنها حفاظت از پرندگان را می‌خواست. بررسی دقیق مسیری که منتهی به انقراض درنا شد، می‌تواند درس‌هایی باشد برای آنکه آرزوهایی چون آرزوی او، به تاریخ نیبوندند.

نزدیکی به حیات‌وحش ممنوع

یک کارشناس حیات‌وحش درباره حضور حیوانات درفاصله کمی از زیستگاه‌های انسانی در فصل زمستان گفت: در فصل زمستان به‌طور طبیعی، بردوت هوا و بارش برف در ارتفاعات بیش از مناطق پایین‌دست است. در نتیجه، حیات‌وحش ارتفاع زیستشان را نسبت به فصول گرم‌تر سال کاهش می‌دهند و به زیستگاه‌های انسانی نزدیک‌تری می‌شوند.

به گزارش ایسنا، «عبدالله سالاری» ادامه داد: از دلایل جذب حیات‌وحش به حاشیه شهر و روستاها می‌تواند کمبود غذا در فصل سرماست. غذاسازی نادرست به حیوانات نیز جذب آنها به حاشیه شهر و روستاها را بیشتر کرده و به حیوانات و زیست‌بوم آنها آسیب زده است. غذاسازی عملی منفی است و نباید آن را خیرخواهانه تلقی کرد. این کارشناس حیات‌وحش با توصیف ویدیویی از حضور یک قلاده پلنگ در روستایی در شهرستان ماموند گفت: سگ‌های ولگرد در نزدیکی پلنگ ایستادند. پلنگ برای گرفتن سگ حمله می‌کند و آن را به‌عنوان لطمه می‌بیند. بر همین اساس، به روستا نزدیک می‌شود تا غذا به‌دست بیاورد. سالاری ادامه داد: از عوامل دیگری که حیوانات را به روستا و حاشیه شهرها نزدیک می‌کند، پسماندهای روستایی است که می‌تواند موجب ایجاد تعارض بین انسان و حیات‌وحش شود. بنابراین، مدیریت پسماند در این نواحی مهم است. او با بیان اینکه نزدیک شدن حیوانات به روستا و حاشیه شهرها احتمال شکار غیرمجاز آنها را افزایش می‌دهد، گفت: احتمال شکار این حیوانات به‌ویژه گونه‌هایی که گوشت آنها مصرف می‌شود، با تردد در نزدیکی سکونتگاه‌های انسانی بیشتر می‌شود. این کارشناس حیات‌وحش با اشاره به اینکه نزدیک شدن حیوانات به سکونتگاه‌های انسانی احتمال تصادف خودرو با آنها را نیز افزایش می‌دهد، بیان کرد: به‌نظر می‌رسد معیارهایی مانند حفظ کریبدر حیات‌وحش در پرونده‌های رمازاری رعایت نمی‌شود. نصب علائم گذر حیوانات بسیار ساده است و در کشورهای پیشرفته دنیا،

سازما

یادداشت

حیات‌وحش ایران

کالای تبلیغاتی نیست

| مهسا هاشمی |

| فعال محیط‌زیست |

به‌تازگی شاهد تبلیغات عطر میکالف هستیم که توسط بهرام رادان اجرا می‌شود. در این تبلیغ یک پرنده شاه‌یوف به‌عنوان بازیگر تبلیغاتی حضور دارد که توسط مؤسسه سیم‌وحش به این پروژه تحویل داده شده است. مؤسسه‌ای که متأسفانه کار آن متمرکز بر تأمین حیوانات برای پروژه‌های سینمایی و تصویری است.

استفاده از حیات‌وحش در تبلیغات تجاری فراتر از یک اشتباه است. این اقدام نشان‌دهنده نگرشی خطرناک به ارزش حیات‌وحش است که پیامدهای جبران‌ناپذیری دارد.

تبلیغات این برند با این تصویر به نوعی حیوان آزاری محسوب می‌شود؛ زیرا این گونه یا هر گونه دیگری از حیات‌وحش هنگام فیلمبرداری در محیطی دور از زیستگاه اصلی خود اضطراب بسیار زیادی را متحمل می‌شود. حمل‌ونقل، نورپردازی شدید و صدای بلند محیط فیلمبرداری ممکن است منجر به مرگ یا آسیب جدی به پرنده شود برخی از تبلیغات ممکن است از پرندگانی استفاده کنند که در شرایط غیربهداشتی و نامناسب نگهداری شده‌اند.

و همچنین به تأثیر بلندمدت اقداماتی این چنین به مواردی مانند تشویق غیرمستقیم به نگهداری، شکار و خریدوفروش حیات‌وحش می‌توان اشاره کرد. شکار بی‌رویه برای تأمین پرندگان مورد نیاز تبلیغات می‌تواند تعادل اکولوژیکی را مختل کند.

در زمانی که انجمن‌های حفاظت از پرندگان و دیگر حیات‌وحش در دنیا برای نجات حتی یک فرد از حیوانات تلاش می‌کنند، ما در کشور خود فرهنگ برخورد نادرست با حیوانات را ترویج می‌کنیم.

تبلیغات ممکن است به‌طور ناخواسته این پیام را منتقل کند که نگهداری یا بهره‌برداری از پرندگان وحشی عملی پذیرفته‌شده است. مخاطبان ممکن است متوجه مشکلات پشت‌پرده استفاده از حیوانات در تبلیغات نشوند، مانند سوءاستفاده یا شرایط غیراخلاقی.

شاید از این به‌بعد به این فکر کنید که به‌جای استفاده از پرندگان از فناوری‌های کامپیوتری (CGI) استفاده کنید، اما واقعیت این است که نباید در مسیر تشویق افراد برای نگهداری، شکار و قاچاق حیات‌وحش قدم برداریم.

گزارش جرایم حیات‌وحش که سال ۲۰۲۴ توسط سازمان ملل منتشر شد نیز این مسئله را تأیید می‌کند. در این گزارش آمده است نمایش گونه‌های حیات‌وحش در رسانه‌ها می‌تواند به افزایش تقاضا برای این نگهداری از این گونه‌ها منجر شود، چه به‌صورت قانونی و چه غیرقانونی.

براساس گزارش سازمان ملل در مورد جرایم حیات‌وحش در سال ۲۰۲۴، تجارت غیرقانونی حیات‌وحش در سطح جهانی به بیش از چهار هزار گونه مختلف از گیاهان و جانوران آسیب رسانده که بسیاری از این گونه‌ها در معرض خطر انقراض قرار دارند و پرندگان بخش بزرگی از این تجارت هستند. موارد این‌چنینی در گذشته اتفاق افتاده که پس از آن قوانین و مقررات سختگیرانه‌ای در سطح بین‌المللی ایجاد شده‌اند. یکی از مهمترین آنها کنوانسیون تجارت بین‌المللی گونه‌های در معرض خطر (CITES) است که استفاده و تجارت گونه‌های حیات‌وحش را تنظیم می‌کند.

تأثیر قدرت رسانه‌ها در تغییر رفتار عمومی بسیار بزرگ است و باید خواستار مسئولیت‌پذیری بیشتر صنایع رسانه‌ای در تبلیغاتی در نمایش گونه‌های در معرض خطر باشیم. هنرمندان و چهره‌های محبوب به‌عنوان یکی از الگوهای مهم در جامعه نقش مهمی در تغییر نگاه جامعه به حیوانات دارند و در چنین شرایطی این چهره‌ها باید مسئولیت اجتماعی خود را درک کنند و نشان می‌دهد صنایع تبلیغاتی باید بیشتر به آگاهی بیشتر در یک تبلیغات شرکت کنند. تبلیغ‌کنندگان می‌توانند پیش از اقدامات این‌چنینی با کارشناسان و فعالان حوزه حفاظت از محیط‌زیست مشورت کنند تا اثرات احتمالی کاهش یابد. این مسائل نشان می‌دهد صنایع تبلیغاتی باید بیشتر به پیامدهای استفاده از پرندگان و دیگر حیات‌وحش توجه کنند و از روش‌های جایگزین برای خلق محتوای خلاقانه خود بهره ببرند.

آبشار عباس‌آباد

با وجود مخالفت صریح وزارت میراث‌فرهنگی، شورای عالی معماری و شهرسازی تصمیم به ابلاغ الحاق پایگاه جهانی باغ عباس آباد به حریم شهر بهشهر گرفت

تغییر سرنوشت باغ جهانی عباس آباد در ۴۸ ساعت

کارشناسان میراث‌فرهنگی و شهروندان بهشهر در مورد تهدیدهای بالقوه این الحاق برای حفظ هویت تاریخی عباس آباد ابراز نگرانی کرده‌اند و خواستار تصمیم‌گیری دوباره هستند

کارشناسان میراث‌فرهنگی و شهروندان بهشهر در مورد تهدیدهای بالقوه این الحاق برای حفظ هویت تاریخی عباس آباد ابراز نگرانی کرده‌اند و خواستار تصمیم‌گیری دوباره هستند

استاره جنتی |

روزنامه‌نگار|

وزیر میراث‌فرهنگی خطاب به وزیر راه‌وشهرسازی: ضرورت دارد دستور فرمایید نسبت به اصلاح و بازنگری بند ۱۱ مصوبه طرح جامع شهر بهشهر و عدم الحاق عرصه و حریم حفاظتی عباس‌آباد به حریم بهشهر اقدام لازم صورت پذیرد

نوبت دوم	اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت	نوبت اول
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳/۰۸/۱۵۱۰-۱۴۰۳۰۳۱۹۰۱۴۰۱۵۱۰-۱۴۰۳/۰۸/۱۲۲ هیات دوم موضوع تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جیرفت تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای علی اصغر ملائی سعین فرزند اصغر بشماره شناسنامه ۵۸۳۰۰۱۰۵۸۵ صادره از جیرفت در شش‌دانگ یک باب خانه به مساحت ۲۵۰/۲۰ مترمربع پلاک- فرعی از ۵۶۴ -اصلی مغرور و مجزی شده از پلاک - فرعی از ۵۶۴- اصلی قطعه دو واقع در اراضی کپورویییه جیرفت بخش ۴۵ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای احمد پارسا محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۳/۱/۰۹ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۳/۱/۱۲۳</p>		
محمد کردستانی – رئیس اداره ثبت اسناد واملاک شهرستان جیرفت	شناسه آگهی : ۱۸۵۲۹۵۲	

نوبت دوم	اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت	نوبت اول
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳/۰۸/۱۲۲-۱۴۰۳۰۳۱۹۰۱۴۰۱۵۱۰-۱۴۰۳/۰۸/۱۲۲ هیات دوم موضوع تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جیرفت تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای علی اصغر ملائی سعین فرزند اصغر بشماره شناسنامه ۵۸۳۰۰۱۰۵۸۵ صادره از جیرفت در شش‌دانگ یک باب خانه به مساحت ۲۵۰/۲۰ مترمربع پلاک- فرعی از ۵۶۴ -اصلی مغرور و مجزی شده از پلاک - فرعی از ۵۶۴- اصلی قطعه دو واقع در اراضی کپورویییه جیرفت بخش ۴۵ کرمان خریداری از مالک رسمی آقای احمد پارسا محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۳/۱/۰۹ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۳/۱/۱۲۳</p>		
محمد کردستانی – رئیس اداره ثبت اسناد واملاک شهرستان جیرفت	شناسه آگهی : ۱۸۵۲۹۵۲	

نوبت دوم	اداره کل ثبت اسناد و املاک استان کرمان اداره ثبت اسناد و املاک حوزه ثبت ملک جیرفت	نوبت اول
هیات موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی آگهی موضوع ماده ۳ قانون و ماده ۱۳ آیین نامه قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی و اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی برابر رای شماره ۱۴۰۳/۰۸/۱۲۲-۱۴۰۳۰۳۱۹۰۱۴۰۱۳۲۸۸-۱۴۰۳۰۳/۰۸/۰۶-۱۴۰۳/۰۸/۰۶ هیات دوم موضوع قانون تعیین تکلیف وضعیت ثبتی اراضی و ساختمانهای فاقد سند رسمی مستقر در واحد ثبتی حوزه ثبت ملک جیرفت تصرفات مالکانه پلامعارض متقاضی آقای سهراب آبکار فرزند خدامراد بشماره شناسنامه ۱۷۸ صادره از جیرفت در شش‌دانگ یک قطعه زمین و باغ نخلی به مساحت ۳۸۸۹ متر مربع پلاک -فرعی از ۵۶۴- اصلی مغرور و مجزی شده از پلاک - فرعی از ۵۶۴- اصلی قطعه دو واقع در اراضی کپورویییه جیرفت بخش ۴۵ کرمان خریداری از مالک رسمی خود متقاضی محرز گردیده است.لذا به منظور اطلاع عموم مراتب در دو نوبت به فاصله ۱۵ روز آگهی می شود در صورتی که اشخاص نسبت به صدور سند مالکیت متقاضی اعتراضی داشته باشند می توانند از تاریخ انتشار اولین آگهی به مدت دو ماه اعتراض خود را به این اداره تسلیم و پس از اخذ رسید، ظرف مدت یک ماه از تاریخ تسلیم اعتراض، دادخواست خود را به مراجع قضایی تقدیم نمایند.بدیهی است در صورت انقضای مدت مذکور و عدم وصول اعتراض طبق مقررات سند مالکیت صادر خواهد شد. <p>تاریخ انتشار نوبت اول : ۱۴۰۳/۱/۰۹ تاریخ انتشار نوبت دوم : ۱۴۰۳/۱/۱۲۳</p>		
محمد کردستانی – رئیس اداره ثبت اسناد واملاک شهرستان جیرفت	شناسه آگهی : ۱۸۵۲۹۷۱	

۱۴۰۰، هنگامی که موضوع بازنگری طرح

جامع بهشهر و الحاق بافت عباس‌آباد به محدوده بافت شهری مطرح شده بود، شورای برنامه‌ریزی استان نیز با این الحاق مخالفت کرده بود. در تصویب‌نامه سازمان مدیریت و برنامه‌ریزی مازندران، دبیرخانه شورای برنامه‌ریزی و توسعه مازندران در بند ۳، به تاریخ اول خرداد ۱۴۰۰، آمده است: «طرح جامع شهر بهشهر طبق نقشه‌های ارائه‌شده و محدوده به مساحت ۱۳۵۵.۸ هکتار (آب‌بندان از محدوده شهر خارج و مساحت آن از مساحت ذکرشده کسر شود) و حریم به مساحت ۴۳۴۹ هکتار، بدون احتساب مساحت باغ تاریخی عباس‌آباد (طبق نامه مدیرکل امور پایگاه‌های وزارت میراث‌فرهنگی، گردشگری و صنایع‌دستی مبنی‌بر مخالفت با الحاق بخشی از عرصه و حریم باغ میراث جهانی عباس‌آباد به حریم بهشهر) به تصویب رسید. نقشه‌های پیشنهادی باید بر اساس مصوبه شورای برنامه‌ریزی تدقیق و سپس به دبیرخانه شورای‌عالی معماری و شهرسازی ارسال شود.»

به فاصله سه روز از ارسال این نامه، نامه دیگری از سوی دبیرخانه شورای برنامه‌ریزی و توسعه مازندران با عنوان «اصلاحیه تصویب‌نامه دومین جلسه شورای برنامه‌ریزی و توسعه مازندران» مکاتبه شد. در این اصلاحیه آمده است: «حریم به مساحت چهار هزار و ۳۴۹ هکتار با احتساب باغ تاریخی عباس‌آباد به تصویب رسید.» اصلاحیه‌ای که مغایر با تصویب‌نامه نخستین بود و به همه دستگام‌های اجرایی و مرتبط از جمله معاونت مجلس و توسعه منطقه‌ای سازمان برنامه‌بودوجه کشور و دفتر استاندار ارسال شد

لکجه ینیم بی‌شناسنامه

حالا شهردار بهشهر به استناد اصلاحیه‌ای که به‌رغم مخالفت وزارت میراث‌فرهنگی طی دو روز انجام شده است، سایت جهانی‌ای را که شناسنامه بین‌المللی دارد، بچه تیمی توصیف کرده است که شناسنامه ندارد.

ایسنا به‌نقل از «یاسر احمدی» نوشت: «شهرداری به قانون تمکین می‌کند که نمونه آن توقف تبدیل «سالارتپه» به پارک جنگلی به‌دلیل اخطار اداره‌کل میراث در سال ۱۳۹۵ بود. از ۹۵ تاکنون آیا یک آجر روی آجر گذاشته شد؟ هر تکه عباس‌آباد در دست یک ارگان قرار دارد و باید مدیریت یکپارچه اتفاق بیفتد. دوستان میراث با کلمه توسعه یا به زبان خودشان مرمت، احیا و نگهداری دیگری شدید دارند، اما این مرمت حتی به زبان خودشان هم اتفاق نیفتاده و نمی‌افتد.»

به‌گفته او، شهرداری بهشهر از سال ۱۴۰۰ تا امروز اقدامات بی‌نظیری نانتها برای عباس‌آباد، بلکه در زمینه موضوعات میراثی بهشهر انجام داده است. احمدی در توضیح این فعالیت‌ها می‌گوید: «در سرفصل شهرسازی و بازرقرینی فضاهای شهری، آیمتی به‌نام حفظ و نوسازی اماکن تاریخی اضافه کرده‌ایم که شامل پروژه‌های حفظ و نوسازی اماکن تاریخی در سطح شهر و حومه، همچنین حفظ و نوسازی صفی‌آباد، سالارتپه، باغراهی باستانی هوتو و کمربند، پل‌های تاریخی بیزپل و سیکاپل، مجموعه

عباس‌آباد، باغ‌تپه، باغ‌شاه صفوی، چشمه عمارت، آب‌انبار سقایی و گنجی و پارک جنگلی سالارتپه می‌شود. به‌عنوان یک شهروند دغدغه‌مند بهشهر می‌خواهم این آثار برای فرزندان ما باقی بماند و حفظ شود. مگر شما در سال بیشتر از ۱۰۰ یا ۲۰۰ میلیون تومان اعتبار دارید؟ با این بودجه که حتی هزینه بنزین ماشینتان هم نمی‌شود، نمی‌توانید حتی دو آجر روی‌هم مرمت کنید! من سه سال متوالی در مجموع نزدیک به ۳۰ میلیارد تومان اعتبار در نظر گرفتم که حتی شهرداران گذشته هم این اعتبار را دریافت نکردند، چون تکلیفی برای آن‌ها وجود نداشت.»

اعتبار ۳۰ میلیارد تومانی میراثی برای شهرداری بهشهر در حالی عنوان می‌شود که این شهرداری حتی اقدام حفاظتی برای ابنیه تاریخی موجود در محدوده فعلی برای نیز انجام نمی‌داد. یکی از این بناها، ساختمان اداری چیت‌سازی است که طبق مصوبه شهرداری قرار است محل جدید شهرداری بهشهر باشد و این نهاد پس از تخلیه کاخ شاه در پارک ملت در آن مکان مستقر شود.

احمدی می‌گوید: «باغ جهانی عباس‌آباد به‌خوبی نگهداری نمی‌شود. نگهداری نامناسب یعنی خدمات شایسته به مردم داده نمی‌شود و سطح خدمات و نگهداری آن با باغ‌های ثبت جهانی هم‌خوانی ندارد. این را خودشان می‌گویند، نه من؛ چراکه سایر باغ‌ها اعتبار مرمت دارند، اما اینجا حتی در حد مرمت و نگهداری کارکنان هم پول ندارند. عباس‌آباد بهشهر مانند یک بچه تیمم است که شناسنامه ندارد. با فرصت‌هایی که ما در اختیارشان قرار دادیم، در سه سال گذشته آیا یک آجر مرمت شده است؟ من ندیدم! یک آجر به‌عنوان‌مثال است و منظور از آن مرمت مشهود است. کار آنقدر کم بوده که دیده نمی‌شود. صددرصد این مسئله متوجه مدیر و مسئول حال حاضر نیست و شاید برخی موارد خارج از اختیار آن فرد باشد.»

لک شهردار عذرخواهی کند

این ادعا درحالی‌است که گفت‌وگو با شهروندان بهشهر در بازدید میدانی «پیام ما» از این منطقه نشان می‌دهد شهروندان بهشهر از امکانات موجود در این سایت رضایت دارند. یکی از اهالی می‌گوید: «به‌ویژه در یک سال اخیر شرایط بسیار خوب شده است. دسترسی به همه امکانات در عباس‌آباد موجود است. مهمتر اینکه میراث‌فرهنگی با نصب تابلوهای راهنما بخش‌های زیادی از تاریخ این منطقه را معرفی می‌کند که حتی ما به‌عنوان ساکنان آن نمی‌دانستیم.»

یکی دیگر از شهروندان بهشهر نیز در مورد مطالبه شهرداری می‌گوید: «متأسفانه شهرداری بهشهر حتی از عهده ساده‌ترین اصول مدیریت شهر برنمی‌آید. هنوز فراموش نمی‌کنیم که جوی‌ها و کانال‌های ما با هر بارندگی می‌توانند خطرآفرین باشند. نمونه‌اش هم مرگ نوجوانی در سال گذشته است که یک شهر را عزازد و متأثر کرد. فکر می‌کنم بهتر است شهرداری اول وظایف ذاتی‌اش را درست اجرا کند و بعد سراغ ایده‌های دیگر برود.»

| سال بیستم |
شماره پیاپی ۳۰۲۸ |
یکشنبه ۲۳ دی ۱۴۰۳ |

او ادامه می‌دهد: «شهرداری بهشهر، در شمال کشور، شهری که چوب خشک هم در آن سبز می‌شود، حتی نتوانسته است فضای سبز کافی فراهم کند. به میلمان شهری که هیچ تگاهی ندارد. مجموعه شهرداری و شورا طی این مدت حتی به چاله‌های خیابان‌توجهی نداشته‌اند. تنها اقدام شهردار دیدار با این مسئول و آن مسئول است. آنچه شناسنامه ندارد در این شهر نهاد شهرداری است نه یک منطقه ثبت جهانی. شناسنامه عباس‌آباد شماره ثبت جهانی‌اش است. شهردار بهتر است از مردم شهر عذرخواهی کند و به‌جای گنده‌گویی به کارهایی که مسئولیتش است بپردازد.»

لک شروع ماجرا

مجموعه عباس‌آباد در فاصله هفت کیلومتری شهر بهشهر قرار دارد و کارشناسان میراث‌فرهنگی می‌گویند این باغ از زمان احداث به‌عنوان یک باغ شهری ساخته نشده است. همچنین، میان این محوطه و شهر بهشهر یک روستا به‌نام «علی‌تپه» وجود دارد.

الحاق پایگاه جهانی عباس‌آباد به بافت شهری بهشهر از سال ۱۳۹۹ به‌عنوان یک بحث جدی به محافل کارشناسی حوزه شهری و میراث‌فرهنگی نفتنها در این شهرستان و استان مازندران بلکه در سراسر کشور راه یافت. بااین‌وجود، اعلام نظر قطعی شورای‌عالی معماری و شهرسازی در مخالفت با این موضوع، نگرانی‌ها از سرنوشت این باغ تاریخی صفوی را کاهش داد. این باغ بارها و پیش‌ازاین نیز مورد ساخت‌وساز و دخل و تصرف‌های مغایر با ضوابط و مقررات داخلی و بین‌المللی میراث قرار گرفته بود. با گذشت بیش از دو سال، بار دیگر این موضوع مطرح شده است. این‌بار شورای‌عالی معماری و شهرسازی با الحاق عباس‌آباد به محدوده شهری موافقت کرده است. باوجود پیگیری‌های «پیام ما»، تصویری از این مصوبه به‌دست نیامد. مدیران شهری بهشهر می‌گویند این مصوبه تنها مربوط به حریم شهر است، اما مخالفان معتقدند این محوطه به‌عنوان یک لکه و بافت منصل به محدوده شهر بهشهر اضافه شده است.

هم‌زمان با بازنگری دوباره در طرح جامع شهر بهشهر، در شرقی‌ترین شهرستان مازندران، در سال ۱۳۹۹، الحاق ۴۲۰ هکتار از اراضی عرصه و حریم کوشک باغ تاریخی عباس‌آباد به حریم شهر از سوی مشاور طرح مطرح شد. این پیشنهاد که ابتدا در طرح جامع تصویب شد و پس از آن در شورای برنامه‌ریزی استان در سال ۱۳۹۹ مورد تأیید قرار گرفت، از سوی شورای معماری و شهرسازی رد شد.

باگذشت دو سال از این رخداد، به نظر می‌رسد با پیگیری‌های شهرداری و شورای شهر بهشهر و حمایت استانداری، این بار شورای‌عالی معماری و شهرسازی با این الحاق موافقت کرده است. این الحاق که روابط‌عمومی شهرداری بهشهر همان زمان به «پیام ما» اعلام کرده بود، به‌عنوان بافت منصل و در محدوده شهر خواهد بود، اما شهردان آن را رد کرده است و می‌گوید مجموعه تاریخی عباس‌آباد به حریم شهر اضافه خواهد شد.

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران منتشر کرد: «جاده توسعه عراق از آرزو تا واقعیت»

«جاده توسعه» عراق، ایران را دور می‌زند؟

گروهی بر این باورند که این پروژه می‌تواند با اتصال راه‌آهن شلمچه-بصره، سهم ایران را در شبکه حمل‌ونقل منطقه‌های تقویت کند و گروه دیگر نگرانی‌هایی درباره کاهش سهم ایران در ترانزیت منطقه‌ای دارند

ایپامها| درحالی‌که ساخت بندر فاو در عراق به‌عنوان تهدیدی برای حمل‌ونقل کانتنبری بنادر جنوب ایران به حساب می‌آمد، حالا عراق طرحی قدیمی و فراموش‌شده را از بایگانی‌های دولت بیرون کشیده است تا به‌عنوان مکلف این بندر در توسعه حمل‌ونقل چندوجهی، بتواند این کشور را به کریدوری مهم در منطقه تبدیل کند. مرکز پژوهش‌های اتاق ایران در گزارشی از این طرح، موسوم به «جاده توسعه» می‌گوید این پروژه می‌تواند با اتصال راه‌آهن شلمچه–بصره، سهم ایران را در شبکه حمل‌ونقل منطقه‌های تقویت و فرصت‌هایی برای افزایش ترانزیت کالا ایجاد کند؛ هرچند برخی نگرانی‌ها درباره کاهش سهم ایران در ترانزیت منطقه‌ای وجود دارد.»

پروژه جاده توسعه عراق با هدف تبدیل این کشور به یک کریدور تجاری مهم آسیا و اروپا طراحی شده است. در این پروژه به شبکه‌ای از خطوط ریلی پرسرعت و بزرگراه‌ها توجه شده که بندر بزرگ فاو را به مرز ترکیه و اروپا متصل می‌کند.

مرکز پژوهش‌های اتاق ایران گزارشی با عنوان «جاده توسعه عراق: آرزوها و واقعیت‌ها» منتشر کرد. براساس این گزارش، از اهداف کلیدی این طرح می‌توان به تسهیل تجارت، تنوع‌بخشی اقتصادی، افزایش درآمد ملی و تقویت اتصال منطقه‌ای اشاره کرد.
باین‌حال، اجرائی آن با چالش‌هایی همچون تأمین مالی ۱۷ میلیارد دلاری، مدیریت پیچیدگی‌های سیاسی و تضمین امنیت در عراق مواجه است.
موفقیت این طرح می‌تواند نقش عراق را در تجارت جهانی تقویت کند.

این گزارش می‌گوید: «پروژه جاده توسعه عراق، هم ایده‌ای قدیمی است و هم رویکردی جدید؛ اراده دولت عراق برای پیشبرد این پروژه، منابع مالی قابل‌توجه این کشور، حمایت‌های ترکیه از طرح و همچنین تمایل بخش مهمی از مردم عراق به اجرای چنین پروژه‌های بزرگی می‌توانند عواملی باشند که به تحقق آن کمک کنند.
باین‌حال، این طرح حتی درصورت اجرا با چالش‌های

نقشه راه‌آهن شلمچه-بصره

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

اصلی پروژه، با هدف تبدیل شدن به بزرگترین بندر خاورمیانه و مرکز لجستیکی منطقه است. اختلافات مرزی با کویت، تنش‌های داخلی و بی‌ثباتی سیاسی از موانع اصلی پروژه هستند. تهدیدات گروه‌های مسلح و بی‌ثباتی در مناطق شمالی عراق می‌تواند پروژه را تحت‌تأثیر قرار دهد.
ترکیه با وعده سرمایه‌گذاری ۱۹.۹ میلیارد دلار در زیرساخت‌های جاده‌ای و ریلی خود نقش کلیدی در پروژه دارد. کاهش وابستگی به نفت، تقویت بخش حمل‌ونقل و توسعه مناطق صنعتی از نتایج دیگر این طرح است. برخی تحلیلگران این پروژه را مرتبط با ابتکار «کمربند و جاده» چین می‌دانند، اما جایگاه آن در این ابتکار مبهم است.
پروژه می‌تواند عراق را به یک مرکز ترانزیتی منطقه‌ای تبدیل کند و تجارت محلی را تقویت کند. موقعیت جغرافیایی عراق، وابستگی به مسیرهای چندوجهی (جاده‌ای، ریلی و دریایی) و افزایش هزینه‌های حمل‌ونقل را جبران می‌کند. هرچند برخی ادعا می‌کنند پروژه می‌تواند جایگزین کانال سوئز شود، اما این ادعا از نظر عملی غیرممکن است.
فساد، ضعف حکمرانی و اختلافات میان نهادهای دولتی عراق از دیگر موانع پروژه هستند. افزایش کنترل دولت بر مناطق مرزی، تقویت امنیت ملی و بهبود زیرساخت‌های داخلی عراق از مزایای راهبردی این طرح است.
درصورت مدیریت مؤثر چالش‌ها، پروژه می‌تواند نقش محدودی در بهبود اقتصاد عراق و اتصال منطقه‌ای ایفا کند، اما انتظار رقابت با مسیرهای دریایی جهانی غیرواقعی است.»

عراق از حدود ۱۵ سال قبل طرح‌های بلندپروازانه‌ای در مورد حمل‌ونقل شروع کرده است تا خود را به یکی از کریدورهای اصلی منطقه تبدیل کند. از جمله این طرح‌ها احداث بندر فاو است. بندر بزرگ فاو یکی از بزرگترین پروژه‌های عمرانی بزرگ عراق است که عراقی‌ها روی آن سرمایه‌گذاری کلانی کرده‌اند. بندری که می‌تواند تحول بزرگ اقتصادی در عراق ایجاد کند و رقیبی جدی برای بنادر جبل علی در امارات متحده عربی، مبارک در کویت و دوحه در قطر باشد. چون این بندر در منتهی‌الیه غربی ساحلی خلیج فارس واقع شده و از یک موقعیت ژئوپلیتیکی ممتاز برخوردار است، اهمیت بسیاری دارد. این بندر می‌تواند دسترسی شرکت‌ها و کشورهای صادرکننده کالا به بازار

اروپا را آسان‌تر کند و رقیبی جدی برای کانال سوئز باشد.
به‌این‌ترتیب که کالا به این بندر برسد و از راه زمینی به ترکیه و از آنجا به اروپا فرستاده شود. همچنین، از غرب عراق بازارهای شرق دریای مدیترانه را نیز پوشش دهد.
این پروژه عظیم در سال ۲۰۱۰ آغاز شد، اما طی سال‌های اخیر و با افزایش درآمدهای نفتی عراق، تمرکز بر آن افزایش یافت و در سال ۲۰۲۲ دولت عراق برای تکمیل آن ۴۰۰ میلیون دلار در نظر گرفت. زمانی که کار ساخت این بندر آغاز شد، «نوری المالکی»، نخست وزیر سابق عراق، آن را یکی از برجسته‌ترین نشانه‌های مرحله جدید عراق برشمرد.

هزینه ساخت این پروژه حدود ۴.۶ میلیارد دلار تخمین زده می‌شود. در ابتدا قرار بود این پروژه ظرف چهار تا پنج سال به اتمام برسد، اما تاکنون به طول انجامیده است.
موج‌شکنی که برای این پروژه ساخته شده و در حال تکمیل است، در کتاب رکوردهای گینس ثبت شده است. همچنین، بندر فاو کانون

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

بندر فاو

چگونه استفاده از پلاستیک‌های یکبارمصرف را کاهش دهیم؟

پلاستیک‌های یکبارمصرف به‌عنوان یکی از بزرگ‌ترین معضلات زیست‌محیطی در زندگی روزمره ما به چشم می‌آیند. آنها در تمام آشپزخانه‌های مدرن یافت می‌شوند، از ظروف غذای بیرون‌بر گرفته تا بسته‌بندی‌های پلاستیکی مواد غذایی.
بالین‌حال، اغلب ما به تأثیرات بلندمدت استفاده از این پلاستیک‌ها توجه نمی‌کنیم، درحالی‌که ممکن است تصور کنیم دور انداختن آنها مسئله را حل می‌کند، تحقیقات نشان داده‌اند که این مواد تأثیرات مخربی بر محیط‌زیست و سلامت انسان دارند.

حجم زیاد پلاستیک در آشپزخانه‌ها

آشپزخانه‌های آمریکایی به‌عنوان یکی از منابع بزرگ زباله‌های پلاستیکی شناخته می‌شوند. افرادی که غذا سفارش می‌دهند، معمولاً ظروف بیرون‌بر پلاستیکی، نی و قاشق و چنگال‌های یکبارمصرف دریافت می‌کنند. کسانی که بیشتر در خانه آشپزی می‌کنند نیز مواد اولیه خود را در بسته‌بندی‌های پلاستیکی خریداری می‌کنند. گزارش‌های اولیه نشان داده‌اند این تغییرات کوچک باعث افزایش چشمگیر زباله‌های پلاستیکی شده‌اند. به‌عنوان مثال، «جاناتان لوی»، متخصص بازیافت در لس‌آنجلس، بیان می‌کند او و همکارانش در سال ۲۰۲۰ تقریباً دوپنجر شدن زباله‌های خانگی را مشاهده کرده‌اند که اکثر آنها از پلاستیک‌های بسته‌بندی غذایی تشکیل شده است.

پلاستیک‌های یکبارمصرف محیط‌زیست را آلوده می‌کنند و به زنجیره غذایی و در نهایت به سلامت انسان‌ها آسیب می‌رسانند. یکی از بزرگ‌ترین مشکلات این است که بازیافت آنها به‌دلیل پیچیدگی مواد و هزینه‌های بالا اغلب امکان‌پذیر نیست. اکثر پلاستیک‌های یکبارمصرف به محل‌های دفن زباله می‌روند و صدها سال طول می‌کشد تا تجزیه شوند. در طول این زمان، مواد شیمیایی سمی آزاد می‌کنند که می‌تواند وارد خاک، آب و حتی بدن انسان شود. اکثر پلاستیک‌ها از سوخت‌های فسیلی مانند نفت خام تولید می‌شوند. فرایند تولید این مواد نعتها انرژی‌بر است بلکه گازهای گلخانه‌ای و مواد شیمیایی مضر تولید می‌کند.
بالین‌حال، ویژگی‌هایی مانند سبکی، دوام و انعطاف‌پذیری باعث شده‌اند پلاستیک‌ها در زندگی روزمره ما نقش مهمی ایفا کنند. از دهه ۱۹۶۰، پلاستیک‌ها یادوام‌مان ظروف نپروپریه به‌کاهش هدررفت غذا کمک کردند. اما به‌تدریج پلاستیک‌های یکبارمصرف جایگزین آنها شدند. بسیاری از تولیدکنندگان با تبلیغ پلاستیک‌های یکبارمصرف به‌عنوان محصولات ارزان و راحت، این فرهنگ مصرف‌گرایی را تقویت کرده‌اند. اگرچه صنعت پلاستیک ادعا می‌کند بسیاری از محصولات آنها قابل‌بازیافت هستند، اما این ادعا در عمل کمتر قابل‌اجراست. بازیافت پلاستیک به‌دلیل پیچیدگی

مواد و هزینه‌های بالا اغلب بصرفه نیست. برای مثال، اکثر شهرها تنها قادر به بازیافت پلاستیک‌های نوع ۱ و ۲، مانند بطری‌های آب و ظروف شونده، هستند. پلاستیک‌های نوع ۵ که معمولاً در ظروف غذای بیرون‌بر استفاده می‌شوند، به‌ندرت بازیافت می‌شوند؛ حتی اگر بازیافت انجام شود. مواد بدست‌آمده اغلب کیفیت پایین‌تری دارند و برای تولید محصولات مشابه قابل‌استفاده نیستند.

تأثیرات زیست‌محیطی و بهداشتی

درمحل‌های دفن زباله، پلاستیک‌ها به آرامی تجزیه می‌شوند و ممکن است بین ۱۰ تا ۵۰۰ سال طول بکشد تا کاملاً از بین بروند. در این فرایند، پلاستیک‌ها به قطعات کوچک‌تر تبدیل می‌شوند که به میکروپلاستیک معروف‌اند. این ذرات می‌توانند وارد اکوسیستم‌ها شوند و حیوانات را مسموم کنند. علاوهبراین، مواد شیمیایی موجود در پلاستیک‌ها می‌توانند به خاک و آب نفوذ کنند و حتی از طریق زنجیره غذایی وارد بدن انسان شوند. اثرات بلندمدت این مواد بر سلامت انسان هنوز به‌طور کامل شناخته نشده است، اما بسیاری از آنها به‌عنوان مواد شیمیایی خطرناک شناخته می‌شوند

راهکارهایی برای کاهش استفاده از پلاستیک‌های یکبارمصرف
برای کاهش استفاده از پلاستیک‌های یکبارمصرف می‌توان اقدام‌های ساده‌ی برداشت، ابتدا باید الگوهای مصرف خود را بررسی کنید. چه مقدار پلاستیک در زندگی روزمره شما مصرف می‌شود؟ آیا جایگزین‌هایی برای این محصولات وجود دارد؟ برای مثال:
– استفاده از نی‌های فلزی یا سلیکونی به‌جای نی‌های پلاستیکی.
– جایگزینی کیسه‌های پلاستیکی با کیسه‌های پارچه‌ای قابل‌استفاده مجدد.
– خرید مواد غذایی بدون بسته‌بندی پلاستیکی، مانند محصولات فله‌ای.
– استفاده از ظروف شیشه‌ای یا فلزی برای نگهداری مواد غذایی.
علاوهبراین، بازیافت صحیح پلاستیک‌هایی که نمی‌توان از آنها اجتناب کرد نیز می‌تواند تأثیر مثبتی داشته باشد. اطمینان حاصل کنید که پلاستیک‌ها تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

آگهی مفقودی

سند خرید خودرو سواری پژو RD مدل ۱۳۸۳ به شماره تنه ۰۰۸۳۱۲۴۷۵ و شماره موتور ۰۰۲۲۴۷۰-۱۱۷۸۳۰۲۲۴۷۰ بنام محمد رشیدی ظفرالجردی مفقود گردیده و از درجه اعتبار ساقط است.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

تمیز و مناسب برای بازیافت باشند.

موسیقی چگونه به یکی از مؤثرترین ابزارها در آموزش و تغییر رفتار زیست‌محیطی تبدیل شده است؟

نُت‌هایی برای نجات زمین

هنرمندان معاصر با استفاده از آلبوم‌ها و کنسرت‌های سبز، سعی در جلب توجه عمومی به بحران‌های زیست‌محیطی و ترویج آگاهی دارند

موسیقی به‌عنوان یکی از هنرهای بنیادین بشری همواره نقشی اساسی در بازتاب دغدغه‌های اجتماعی و زیست‌محیطی داشته است.

با گذر زمان و افزایش آگاهی عمومی نسبت به مسائل زیست‌محیطی، موسیقی نیز به یکی از ابزارهای مهم برای بیان نگرانی‌ها، الهام‌بخشی و ایجاد تغییرات اجتماعی تبدیل شده است. این مقاله به بررسی روند تکامل موسیقی محیط‌زیستی از گذشته تا امروز می‌پردازد.

ریشه‌های موسیقی محیط‌زیستی

اولین اشارات به دغدغه‌های زیست‌محیطی در موسیقی می‌توان در سنت‌های موسیقایی بومیان آمریکا، آفریقا و استرالیا یافت.

این اقوام با ایجاد موسیقی و سرودهایی که طبیعت و زمین را می‌سازیند، ارتباط عمیقی با محیط‌زیست برقرار کرده بودند. برای مثال، آیین‌های موسیقایی بومیان آمریکا اغلب شامل سرودهایی بود که عناصر طبیعی مانند باد، رودخانه و جنگل را تجلیل می‌کردند. این

نوع موسیقی از طریق هماهنگی با صداهای طبیعی، یک پیوند معنوی میان انسان و محیط اطرافش ایجاد می‌کرد.

موسیقی محیط‌زیستی در دوران مدرن

در قرن بیستم، با گسترش شهرنشینی و صنعتی‌شدن، دغدغه‌های زیست‌محیطی به شکل گسترده‌تری در آثار موسیقایی نمود پیدا کرد. یکی از نمونه‌های برجسته در این دوران، اثر «چهره‌های زمین» (Earth's Faces) اثر آرون کوپلند بود که

مانند جان لنون و جونی میچل نمونه‌های بارزی از این دوران هستند. برای مثال، جونی میچل در ترانه معروف خود «Big Yellow Taxi» به ازدست‌رفتن منابع طبیعی و جایگزینی آن‌ها با ساختمان‌ها و پارکینگ‌ها اشاره می‌کند و از مخاطبان می‌خواهد نسبت به حفاظت از زمین هوشیارتر باشند.

رُخ‌جنبش موسیقی محیط‌زیستی در قرن ۲۱

با ورود به قرن ۲۱ و شدت‌گرفتن بحران‌های زیست‌محیطی، هنرمندان موسیقی در سراسر جهان به شیوه‌های خلاقانه‌تری برای جلب‌توجه عمومی به این مسائل روی آوردند. بسیاری از هنرمندان این دوره با برگزاری کنسرت‌های «سبز» که در آن‌ها از تجهیزات دوستدار محیط‌زیست استفاده می‌شد یا اختصاص درآمد این کنسرت‌ها به پروژه‌های زیست‌محیطی، تعهد خود را به این موضوع نشان دادند.

گروه موسیقی بریتانیایی «کلدپلی» نمونه‌ای برجسته در این زمینه است. آن‌ها در تور جهانی خود در سال ۲۰۲۱ با استفاده از منابع انرژی تجدیدپذیر، کاهش زباله‌های پلاستیکی و تشویق طرفداران به استفاده از حمل‌ونقل عمومی، سعی کردند تأثیری مثبت بر محیط‌زیست بگذارند. همچنین، در آلبوم «Everyday Life»، با اشاره به مشکلات اجتماعی و زیست‌محیطی، تلاش شد تا پیام‌های آگاهی‌بخش به مخاطبان منتقل شود.

نمونه‌های خلاقانه در موسیقی محیط‌زیستی یکی از جالب‌ترین رویکردها در موسیقی محیط‌زیستی استفاده از صداهای واقعی طبیعت در ترکیب‌های موسیقایی است.

هنرمندانی مانند لودویکو ایناؤودی، آهنگ‌ساز ایتالیایی، با استفاده از صداهای ضبط شده از طبیعت مانند جریان آب، صدای پرندگان و باد، آثار موسیقایی تأثیرگذاری خلق کرده‌اند. این آثار نه‌تنها به اهمیت حفظ محیط‌زیست جلب می‌کرد.

در دهه‌های ۶۰ و ۷۰ میلادی، با ظهور جنبش‌های زیست‌محیطی و افزایش آگاهی عمومی نسبت به تغییرات اقلیمی، موسیقی نیز به ابزار قدرتمندی برای بیان این مسائل تبدیل شد. آثار هنرمندانی

بسیاری از هنرمندان با تولید آثار موسیقایی مرتبط با مسائل زیست‌محیطی، تلاش می‌کنند پیام‌های آموزشی را به شیوه‌ای جذاب و تأثیرگذار به مخاطبان منتقل کنند. برای مثال، برنامه «موسیقی برای زمین» (Music for Earth) که توسط سازمان ملل حمایت می‌شود، پروژه‌ای جهانی است که هدف آن افزایش آگاهی عمومی نسبت به تغییرات اقلیمی از طریق موسیقی است. در این برنامه، هنرمندان از سراسر جهان آثار خود را با موضوعات زیست‌محیطی ارائه می‌کنند.

رُخ‌نقش موسیقی در الهام‌بخشی و تغییر رفتار

موسیقی محیط‌زیستی به افزایش آگاهی کمک می‌کند و می‌تواند الهام‌بخش تغییرات رفتاری در مخاطبان باشد. برای مثال، بسیاری از ترانه‌هایی که به بحران‌های زیست‌محیطی می‌پردازند، مخاطبان را ترغیب می‌کنند تا سبک زندگی خود را تغییر دهند و به سمت مصرف پایدارتر حرکت کنند. همچنین، موسیقی می‌تواند احساس هم‌ذات‌پنداری با طبیعت و دیگر موجودات زنده را تقویت کند، احساسی که برای حفظ محیط‌زیست ضروری است.

باوجود تلاش‌های فراوان هنرمندان، موسیقی محیط‌زیستی با چالش‌هایی نیز روبه‌رو است. یکی از این چالش‌ها، محدودیت‌های مالی و فنی برای تولید آثار موسیقایی با رویکرد زیست‌محیطی است. همچنین، جذب مخاطبان گسترده‌تر به این سبک از موسیقی نیازمند نوآوری‌های بیشتری است.
بالین‌حال، با افزایش بحران‌های زیست‌محیطی، انتظار می‌رود که موسیقی محیط‌زیستی در آینده نقش پررنگ‌تری در فرهنگ جهانی ایفا کند.

موسیقی محیط‌زیستی، از سنت‌های بومی تا آثار مدرن، همواره ابزاری قدرتمند برای بیان دغدغه‌های زیست‌محیطی و الهام‌بخشی به تغییرات اجتماعی بوده است. این سبک از موسیقی با ترکیب هنر و آگاهی‌بخشی، می‌تواند نقش مهمی در مقابله با بحران‌های زیست‌محیطی ایفا کند. آینده موسیقی محیط‌زیستی به خلاقیت هنرمندان و حمایت جامعه بستگی دارد، اما چیزی که مسلم است، تأثیر ماندگار آن بر فرهنگ و آگاهی عمومی خواهد بود.

رُخ‌موسیقی و آموزش زیست‌محیطی

تغییرات اقلیمی و زیست‌محیطی می‌توانند اثرات اقتصادی و اجتماعی گسترده‌ای داشته باشند. بلاایای طبیعی، مانند طوفان‌ها و سیل‌ها، ممکن است میلیاردها دلار خسارت به زیرساخت‌ها و اقتصاد جهانی وارد کنند. علاوه بر این، مهاجرت‌های اقلیمی می‌توانند باعث ایجاد تنش‌های اجتماعی و سیاسی شوند. کشورها باید با برنامه‌ریزی مناسب، سیاست‌های مهاجرتی کارآمد و سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های پایدار، با این چالش‌ها مقابله کنند.

رُخ‌امید به آینده

اگرچه چالش‌های زیادی پیشرو ما قرار دارد، اما فرصت‌هایی نیز برای ساختن آینده‌ای بهتر وجود دارند. نوآوری در فناوری، سرمایه‌گذاری در انرژی‌های پاک و همکاری‌های بین‌المللی می‌توانند به کاهش اثرات تغییرات اقلیمی و حفاظت از منابع طبیعی کمک کنند. اقدامات امروز ما تأثیر مستقیمی بر کیفیت زندگی نسل‌های آینده خواهد داشت. با انتخاب‌های هوشمندانه و تعهد به پایداری، می‌توانیم جهانی بهتر و پایدارتر برای همه ایجاد کنیم.

رُخ‌پیشرفت‌های فناوری و هوش مصنوعی

فناوری و نوآوری نیز نقش کلیدی در شکل‌دهی آینده زمین خواهند داشت. هوش مصنوعی و رباتیک می‌توانند بسیاری از جنبه‌های زندگی روزمره و کاری

رُخ‌فشار بر منابع طبیعی

افزایش جمعیت یکی دیگر از چالش‌های بزرگ پیش رو است. پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۵۰ جمعیت جهان به ۹.۷ میلیارد نفر برسد. این رشد جمعیت، فشار

افزایش جمعیت و فشار بر منابع طبیعی عامل بحران آب، غذا و انرژی در مسیر رشد جمعیت جهانی به ۹.۷ میلیارد نفر تا ۲۰۵۰

جمعیت بیشتر، منابع کمتر

تا سال ۲۰۵۰ پیش‌بینی می‌شود دمای جهانی به ۲ درجه سانتی‌گراد افزایش یابد که تهدیدی جدی

برای زندگی شهری و مناطق ساحلی است

بیشتری بر منابع طبیعی مانند آب، غذا و انرژی وارد خواهد کرد. آب به‌عنوان منبعی حیاتی، با بحران جدی مواجه خواهد شد، به‌ویژه در مناطق خشک و کم‌آب. به همین ترتیب، تأمین غذا برای این جمعیت عظیم فناوری‌های پیشرفته و شهرنشینی فراینده، تصویری پیچیده و گاهی نگران‌کننده از آینده زمین دارند.
بالین‌حال، پیش‌بینی این تحولات می‌توانند فرصتی برای بازسازی و حرکت به‌سوی پایداری ایجاد کنند.

یکی از مهم‌ترین موضوعات موردتوجه، گرمایش جهانی است. پیش‌بینی‌ها نشان می‌دهند که تا سال ۲۰۵۰ میانگین دمای جهانی ممکن است تا ۲ درجه سانتی‌گراد افزایش یابد. این تغییر می‌تواند به طوفان‌های شدیدتر، سیلاب‌های گسترده‌تر و خشکسالی‌های طولانی‌تر منجر شود.

سطح دریاها به دلیل ذوب یخ‌های قطبی به‌شدت افزایش خواهد یافت، و این مسئله تهدیدی جدی برای شهرهای ساحلی و جزایر کوچک خواهد بود. مناطقی که امروز پرجمعیت و صنعتی هستند ممکن است به دلیل شرایط آب‌وهوایی غیرقابل‌سکونت شوند و میلیون‌ها نفر مجبور به مهاجرت به مناطق دیگر شوند. این مهاجرت‌ها می‌توانند منجر به چالش‌های اقتصادی، اجتماعی و سیاسی گسترده‌ای شوند.

رُخ‌انرژی‌های تجدیدپذیر و پایداری

در حوزه انرژی، گذار به منابع تجدیدپذیر یکی از امیدبخش‌ترین پیشرفت‌ها خواهد بود. پیش‌بینی می‌شود که تا سال ۲۰۵۰، انرژی خورشیدی و بادی به بخش عمده‌ای از تأمین انرژی جهانی تبدیل شوند. این منابع به کاهش انتشار گازهای گلخانه‌ای کمک می‌کنند و با کاهش وابستگی به سوخت‌های فسیلی، خطرات زیست‌محیطی و ژئوپلیتیکی مرتبط با آن‌ها را نیز کاهش می‌دهند. توسعه فناوری‌های ذخیره‌سازی انرژی، مانند باتری‌های پیشرفته، به اطمینان از دسترسی پایدار به انرژی کمک خواهد کرد. همچنین، کشورها با سرمایه‌گذاری در زیرساخت‌های انرژی پاک، می‌توانند به اقتصاد سبز دست یابند.

رُخ‌پیشرفت‌های فناوری و هوش مصنوعی

فناوری و نوآوری نیز نقش کلیدی در شکل‌دهی آینده زمین خواهند داشت. هوش مصنوعی و رباتیک می‌توانند بسیاری از جنبه‌های زندگی روزمره و کاری

